

שרון מועלים

איוה ניר גוכן
בדרים שרופאים לא מספרים

האם נקודת הג'י היא מיתוס?

מתברר שהיא קיימת, ושהיא לא מה שחשבונו

יש אזור בגוף שרופאים ומרמחי אנטומיה רבים כלל לא מאמינים שהוא קיים. הוא מסתורי כמו שקע מריאנה, האזור באוקיינוס השקט שחושבים שנפרש כמעט 11 ק"מ מתחת לפני הים. אין ספק שהוא מסביר פנים כמו אותו שקע, וכמותו, קשה מאוד להגיע אליו. רבים ניסו לנכס את האזור הזה לעצמם, ומעטים הצליחו. האזור הזה הוא נקודת הג'י הנשית.

לפרסומה של נקודת הג'י אחראית ד"ר כברלי וויפל, שהיתה מהראשונים שהכי ריזו על חשיבותה במיניות הנשית. היא ועמיתה קראו לנקודה על שם ד"ר אר-נסט גרפנברג, הרופא שחתום על עבודה חלוצית בתיאור אזור זה באנטומיה הנשית, וממפתחי ההתקן התוך-רחמי. המאמינים בקיום נקודת הג'י נוהגים למקם אותה ממש בתוך פתח הנרתיק, בדופן הקרובה לבטן. הם מצטטים נשים שדיווחו כי גירוי האזור גרם להן לאורגזמה שונה לגמרי מזו שמגיעה מגירויים אחרים. למתנגדי נקודת הג'י, שמצטטים נשים שדיווחו כי אינן חשות שום גירוי באזור הזה, משיבים המאמינים שבוודאי מרובם כברלים האנטומיים בין אשה לאשה, ובכך שלכמה נשים הרקמות באזור גירישות פחות.

יש המאמינים בקיומה של "נקודת ג'י" גברית. כמה גברים נהנים מגירוי אנאלי, בין היתר בגלל האפשרות להגיע כך בקלות לבלוטת הערמונית שלהם. אך מאחר שמעטים יודו כי הם נהנים מתחושה שכזו, קשה לבדוק גם את הטענה הזאת.

מהי, אם כן, התשובה? האם הע'י לנשים יש בלוטת ערמונית, הבלוטה הקי שורה בייצור חלק מהנוזל המרכיב את נוזל הורע. בלוטת ערמונית נשית אינה מוכרת בשום ספר לימוד או אטלס אנטומי, והיא נעדרת משם כמו עוד תופעה הקשורה במיניות האשה – הפליטה הנשית. עם זאת, הפליטה הנשית היא תופעה שנשים רבות מרוחות עליה, ולדבריהן, הנוזל בפליטה הנשית אינו רומה לשום הפרשת גוף שהן מכירות. עדויות מרעיות מעבר לדיווחים הללו אין, אבל בבדיקות MRI ואולטר-סאונד של האזור שבו אמורה להיות נקודת הג'י אפשר לראות אצל נשים רבות עצם קטנטן הדומה בצורתו לבלוטת ערמונית

מחקר חדש מגלה שבלוטת הערמונית – המייצרת חלק מנוזל הזרע – קיימת גם אצל נשים, ואפשר לראות אותה בציילומי MRI של האזור שבו אמורה להיות הג'י-ספוט

גברית. העצם הזה נמצא בעיקר אצל הנשים שדיווחו כי הן יכולות לפלוט, וניתוח נוזלי הפליטה שלהן גילה בו כמה מרכיבים שנהוג לחשוב שנמצאים אצל גברים בלבד. ישנם אפילו כמה דיווחים בודדים ונדירים על נשים שחלו כמה שגורה כסרטן הערמונית. התחלתי לאחזנה פרויקט מחקר בניסיון להבין מה בדיוק קורה שם, באזור הרקמות הנשיות הנקבות, ומה השימוש לנוזלים שהן יכולות לייצר. אחרי הכל, ייתכן שנקודת הג'י היא בסופו של דבר רק מיתוס, ולנוזלי הפליטה הנשית יש תפקידים רפואיים כגון מניעת דלקות ברכי השתן – שכיחות יכולות בקלות להרוס ערב.

אבל נראה שנקודת הג'י הנשית אינה מיתוס, אלא בעיה בהגדרה. ייתכן שזו בלוטת ערמונית נשית שלא הוגדרה כראוי. למעשה, לפני מאות שנים האמינו שלנשים יש בלוטת ערמונית ובמשך שנים רבות ד"ר ברו על "פרוסטיטה נקבית", עד שגינקר לוג יליד סקוטלנד, אלכסנדר סקין, שינה את שם האזור ל"בלוטת סקין". אך האיבר על שמויות השונים מופיע ב"קאמה סטרה", או במחקריו האנטומיים של החוקר ההולנדי רים גיאוגרפיס רבים בעולם, האזור שביני בעלויות ושמות, כשלאחרונה הועדה הבינלאומית הפרטיבית למונחי אנטומיה הג'יירה מחדש את בלוטת סקין כבלוטת הערמונית הנשית. או כן, ישנם עב"מים שקיימים באמת, ותודו שאלה חרשות טובות.

ד"ר מועלים הוא מומחה לביולוגיה אבולוציונית ומחבר רב המכר "חוקא החלשים שורדים" asksharon@calcalist.co.il

שיזף רפאלי

מתבונן בעולם החדש

מתי עדיף לוותר על הבחירה?

ולמה מה שטוב לכלכלה רע לאנשים מאמינים

← כשרופ' שינה איינגר (41) אמריקאית ממוצא סיני ועוורת מילדות, היתה טור דנטית לכלכלה היא הציבה בסופרמרקט אמריקאי שני דוכנים לטעימת ריבה. על דוכן אחד הציגה מבחר של שש ריבות ועל האחר מבחר של 24 ריבות. כל מי שהתקרב לדוכנים הוזמן לטעימה וקיבל קופון הנחה לקניית הריבה. תוצאות מבצע הטעימות הזה נחשבות לאבן דרך בחקר הבחירה האנושית: מבין אלה שעיצרו ליד שולחן 24 הריבות, רק 3% קנו שש הריבות, 30% קנו. פי עשר. הניסוי הראה איך שפע אפשרויות הבחירה יכול לכלבל ולשחק.

כשביקרה במפגשי ספיד דייטינג גילתה איינגר שריבוי אפשרויות משפיע על הנשים כפי שמשפיע ריבוי סוגי ריבה בסופרמרקט: הן פשוט לא קנות

מאז הניסוי נחקרת בכלכלה היילמה בין הרישה לבחירה חופשית לבין הפחד ממנה. מצד אחד, הכתבה מלמעלה מתקשרת עם עריצות שמרנות בעוד שהבחירה החופשית נחשבת לזכות יסוד ולתנאי יסוד של השוק החופשי, ומצד שני, עודף אפשרויות בחירה מתגלה כמשהו שהאנשים מתקשים ליהנות ממנו. וערי דף האפשרויות נמצא היום לא רק בקניון ובטלוויזיה הרב-ערוצית, אלא גם במערך

נות ההשכלה מרובות המסוללים ומאמצי השיווק, וגם באפשרות שניתנת למטופלים במערכת בריאות לבחור את מטפליהם – אפשרות שמלווה בנטל, בתחושת אחריות ובחוסר ביטחון, ואפילו צה"ל, באמצעות ה"מגילה" המפורסמת, מעניק למועמדים לגיוס יותר אופציות ודרגות חופש. המשל על החמור שתקוע באמצע הדרך בין שני מקורות הונה ומת ברעב, משל שחובר על ידי אריסטו ושזכה בשם "חמורו של בוריי" דן אחרי שהפילוסוף הצרפתי בורידן חזר עליו במאה ה-14, נהפך למייצג של בעיה יותר ויותר רלבנטית.

איינגר, כיום חברת סגל בבית הספר לניהול עסקים של אוניברסיטת קולומביה שבניו יורק, הוציאה החודש את הספר "The Art of Choosing" (בתרגום חופשי: אמנות הבחירה), שכבר נהפך לרב-מכר. הספר מנסה לפענח את הרקיות שבי דילמת הבחירה מול ההתכבה מלמעלה, ולהראות מתי כל אחד מהמצבים עדיף לנו. היא מראה, למשל, שכשהחלטה אם לסיים חיים של ילדים שהם חולים סופניים מוטלת על ההורים, ייטורים והתלבטויותיהם קשים מנשוא, בעוד שכשהחלטה אינה בידיהם, הם מצליחים לנצח את הרבה יותר שלווה וקבלה, גם בעת שמישהו אחר עושה את ההחלטה, וגם בהמשך חייהם.

איינגר גם מבקרת במפגשי "ספיד דייטינג", שם ניתנת למשתתפים הזדמנות לבחור מהר והרבה, כשרה מאוכלס הרבה יותר. ונשים, היא מגלה, מציבות לריבוי בני זוג פוטנציאליים כפי שקונים בסופר מגיבים לריבוי ריבות. הן

רופ' רפאלי הוא ראש בית הספר לניהול באוניברסיטת חיפה www.sheizaf.rafaeli.net

סדרת רשת: שליטות המבוכ
"I Hit It With My Axe" (יש פה משחק מילים, שמו לב) היא סדרת רשת חדשה לגיקים שעוקבת אחרי חברת שחקניות פורנו שאוהבות לשחק "מבוכים ודרקונים". זהו בסדר גמור, כמוהו כולם צריכים להיות מסוגלים ליהנות מ"מבוכים ודרקונים". בפרק הפתיחה מתארחת סאשה גריי, כוכבת גדולה יחסית, שמודה שזאת הפעם הראשונה שלה, ורואית די משועממת.
<http://bit.ly/ar4293>

7 נאדג'יט: מכונת קפה עם מודעות
היא מכונת אספרסו שאינה רק סופר יפה אלא גם אקולוגית (שזה השם הרגנדי של "חסכונית בחשמל"). המים הרוחצים מגיעים מהקומקום, ואת הלחץ למיזוי הקפה אחם אמורים לספק בעצמכם, באמצעות לחיצה הגונה.
<http://bit.ly/a6k7hi>

4 סלולר: רינגטונים לפראירים
השיגעון הסלולרי החדש ביפן, מדווח "הטיימס" הלונדוני, הוא רינגטונים שמשפיע את מצב התודעה ומשפרים את תפקוד הגוף. דוגמאות? רינגטון אחד נלחם בעיפות, אחר משפר את השיוף, ויש כמובן צלצל שמרפא האנגאובר. החברה משווקת את הצלצולים המתקדמים מודה שאין לה שום ראיה שתומכת במסרים השיווקיים השערורייתיים, ומסתפקת בהצהרה העשוריתית לא פחות, שפניה "אם יש כזאת היסטריה סביב הרינגטונים האלה, כנראה יש בהם משהו".
<http://bit.ly/cg3TPD>

